Κέρδισε τον μαραθώνιο και με τη φήμη του νικητή

συγκέντρωσε χρήματα για την πεινασμένη Ελλάδα του Εμφυλίου

«Το 1946 ο πατέρας μου ήταν η Ελλάδα»

Ο άθλος του μαραθωνοδρόμου Στέλιου Κυριακίδη στη Βοστώνη

Λέγω πριν από την εκκίνηση μετρούσες τα κόκαλα στον θώρακά του. Ξεφτισμένος, εύθραυστος, ελιωμός, θα ξεπνούλιαζε μια κούρσα που θα έκοβε μια χώρα ή θα του σταλάζε το ζωή. Στους δρόμους της Βοστώνης όμως το 1946 ο Στέλιος Κυριακίδης κατάφερε άθλο ρεκόρ. Κέρδισε τον μαραθώνιο και με τη φήμη του νικητή συγκέντρωσε χρήματα για την πεινασμένη Ελλάδα του Εμφυλίου. Κάποτε η ιστορία του διδασκόταν στα γυμνάσια. Σήμερα ο γιος του Δημήτρης Κυριακίδης, επισκέπτεται τους μαραθωνιούς του κόσμου και προσπαθεί να κρατήσει την ανάμνηση του πατέρα του ζωντανή.

ΠΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ήταν χρόνια Εμφυλίου. Σκότωνε ο αδερφός τον αδερφό, ο συγγενής τον συγγενή, ο φίλος τον φίλο. Στον δρόμο της Αθήνας η πείνα πέθαινε. Μάζευαν τα πτώματα με [illegible] κάρα. Ο πατέρας μου δεν άντεχε. Ήθελε να κάνει κάτι. Το μόνο που ήξερε καλά [illegible] να τρέχει. Είχε δυνατά πόδια και μεγάλη καρδιά. Τ[illegible] φάσιον να αγωνιστεί στη Βοστώνη, στον μαραθώνιο. Για να νικήσει και να βοηθήσει [illegible] πατρίδα του.

Ο πατέρας μου, Στέλιος Κυριακίδης, ανήκε στην ελληνική ντρομ τιμ του [illegible]φου. Στα φουρκά που από το 1933 μέχρι το 1940 σάρωνε στους αγώνες. Στα χρόνια της Κατοχής οι προπονήσεις όμως είχαν σταματήσει. [illegible] κανονικός προπονητής. Δαμπράκης, άλλης του μάκας και συνοδοιπόρος του πατέρα μου, είχε οργανώσει μια ομάδα που λεγόταν Σύνδεσμος Ελλήνων Αθλητών. Με πρόφαση τον αθλητισμό όλα τα μέλη συγκεντρώνονταν κρυφά και κατέστρωναν σχέδια επαναστατικά.

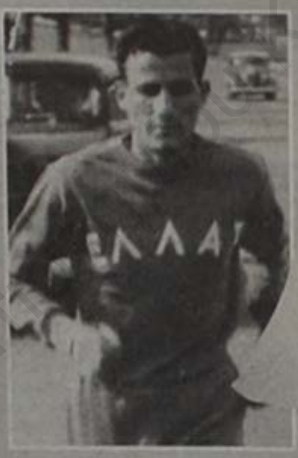

«Αν τρέξω με δύο επτάρια θα είμαι διπλά τυχερός», είπε στους διοργανωτές ο Στέλιος Κυριακίδης, ο οποίος επέλεξε να τρέξει με το νούμερο «77», γιατί το επτά ήταν ο τυχερός αριθμός των αρχαίων Ελλήνων. Ο γιος του Δημήτρης Κυριακίδης επισκέπτεται τους μαραθωνίους σε όλο τον κόσμο και προσπαθεί να κρατήσει τη μνήμη του πατέρα του ζωντανή

Ο Στέλιος Κυριακίδης ανήκε στην ελληνική ντρομ τιμ του στίβου και από το 1933 μέχρι το 1940 σάρωνε στους αγώνες

ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Έκρυβε συμμάχους

Ένα απ' τα [illegible] του '43 οι γονείς μου βγήκαν γι[illegible] στο Χολάνδρι. Την [illegible] μέρα η τοπική Αντίσταση είχε σε[illegible] Γερμανό. Οι δυνάμεις κατοχής συνέλαβαν 50 άνθρωποι που βρίσκονταν στον δρόμο, για να τους εκτελέσουν. Ανάμεσά τους και τον πατέρα μου. Όταν οι Γερμανοί ζήτησαν από τους Έλληνες τις ταυτότητές τους, ο πατέρας μου έδειξε την αθλητική διακριτικά του από τα '36. Ο αξιωματικός υπηρεσίας έτυχε να είναι μαραθωνοδρόμος. Ελευθέρωσε τον πατέρα μου και τον έδιωξε. Οι άλλοι 49 δεν γλίτωσαν.

Μια άλλη φορά, όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στο σπίτι μας, βρήκαν ένα άλμπουμ με φωτογραφίες από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου. Στις πρώτες σελίδες ήταν ο Χίτλερ. "Χάιλ Χίτλερ!" είπαν και εξαφανίστηκαν. Έτσι εδόθη εντολή να μην πηγαίνει κανείς στο σπίτι του Κυριακίδη. Από τότε ο πατέρας μου έκρυβε [illegible] πιστοποιητικό μας τους συμμάχους που ενίσχυαν με τα φλεξίπιστα και έφυγαν αργότερα στην Αίγυπτο.

Στα χρόνια της Κατοχής όμως ο πόνος του πατέρα μου για την πλησιαζιά πατρίδα του με γάλωνε. Εξ [illegible] προσφέρει Μοναδική ομάδα [illegible] στη Βοστώνη. "Είναι τρελός", του είπε η μητέρα μου όταν τις αποκάλυψε το σχέδιό του. "Έτσι κοκαλιάρης όπως είσαι θα πεθάνεις!" Ο πατέρας μου δεν το έβαζε κάτω. Π[illegible] το ραδιόφωνο, την κουζίνα, τα έπιπλα στη ρακόρ σιγαρό για να φύγει στην Αμερική. "Μ[illegible] ονειρεύεις", είπε στη μητέρα μου. "Θα κερδίσω και θα σου αγοράσω [illegible]"

ΣΤΗ ΒΟΣΤΩΝΗ

Φώναξε «For Greece!» στον τερματισμό

Στην Αμερική τον παραλαμβάνουν οι Έλληνες της Βοστώνης. Τον ταΐζουν με τα καλύτερα μπον φιλέ για να παχύνει. Να νιώσει άνθρωπος. Την ημέρα του αγώνα τον εξετάζει ένας γιατρός στην εκκίνηση του μαραθωνίου. "Δεν θα τρέξεις", του λέει. "Θα πεθάνεις στον δρόμο. Δεν έχεις δυνάμεις". Ο πατέρας μου πεισμώνει. Υπογράφει μια υπεύθυνη δήλωση και μπαίνει στον αγώνα. Επιλέγει να τρέξει με το νούμερο "77" γιατί το επτά ήταν ο τυχερός αριθμός των αρχαίων Ελλήνων. "Αν τρέξω με δύο επτάρια, θα είμαι διπλά τυχερός", λέει στους διοργανωτές. Ξεκίνησε τον αγώνα φοβισμένος. Χωρίς σπιτάλες. Χιλιόμετρο χιλιόμετρο ανέβαινε. Πλησιάζει τον φημισμένο δρομέα Τζόνι Κέλι στα τελευταία ανηφόρια της διαδρομής. Τον περνάει και κερδίζει με 2 ώρες και 29 λεπτά. Στον τερματισμό φώναξε "For Greece!" ("Για την Ελλάδα!"). Στο χέρι του κρατούσε σφιχτά ένα χαρτί.

"Η την ή επί τας", έγραφε απ' τη μια. "Νενικήκαμεν!" διάβαζες στην άλλη. Οι ομάδες στίβου της Αμερικής του προσέφεραν χρήματα για να γίνει επαγγελματίας. Το Χάλιγουντ θέλησε να τον κάνει ηθοποιό. Ο πατέρας μου αρνήθηκε. Ήθελε να συγκεντρώσει βοήθεια για την Ελλάδα. Ξεκίνησε μια καμπάνια στις κοινότητες των ομογενών. Μάζεψε 250.000 δολάρια και έστειλε στην Ελλάδα βοήθεια που ονομάστηκε "Πακέτο Κυριακίδη".

Στην Αθήνα τον υποδέχτηκαν ένα ε[illegible] καταπληκτικό άνθρωπο. Το 1946 ο Κυριακίδης ήταν η Ελλάδα. Η πρώτη [illegible] εξίσου. Ελεύθερο το βράδυ φωτογραφήθηκε η Λιλιπούτη. Πρώτη φορά μετά το '40.

Μετά την απόσυρσή του από τους στίβους ο πατέρας μου αφιέρωσε τη ζωή του στους συνανθρώπους του. Μάζευε παιδιά των φτωχών, τους αγόραζε ρούχα, παπούτσια, φαγητό και τα έγραφε σε σχολεία. Χτυπούσε πόρτες σπιτιών για να πείσει γονείς να στείλουν τα παιδιά τους στο γυμνάσιο. Ποτέ δεν είχε ο νόμιμο.

Πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας η Οργανωτική Επιτροπή [illegible] πρόσκληση για τον εθελοντή σμό. Τους είπε την ιστορία του πατέρα μου. Αδιαπόρησαν [illegible] ότι αληθοπληρωμένα τραγουδιστής και [illegible] ήταν καλύτερα μοντέλα για τους νέους.

Κάποτε, η παρουσία του πατέρα μου διδάσκεται στα γυμνάσια της χώρας. Σήμερα ένα ξεπεσμένο δεν είναι απλό κομμάτι της ζωής μου. Είναι μέρος της ιστορίας μας.

INFO

Δείτε το βίντεο με το [illegible] του ΑΕΟΝ για τον Στέλιο Κυριακίδη στη σελίδα [illegible]